

چکیده پایان نامه شماره ۳۰۹۶۳. دکترای عمومی دامپزشکی،
دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی ۱۴۰۴-۰۵

نگارنده: ریحانه ستوده مرام

**عنوان پایان نامه: ارزیابی ایمنی زایی ناشی از تزریق
واکسن های کشته بیماری نیوکاسل ژنوتیپ (VII) و آنفلوآنزای
پرندگان (H9N2) در جوجه های گوشتی
چکیده:**

بیماری نیوکاسل و آنفلوآنزای پرندگان دو بیماری ویروسی مهمی هستند که صنعت طیور جهان را با چالش های جدی مواجه کرده اند. ویروس آنفلوآنزای با حدت کم که در ایران به صورت اندمیک وجود دارد (H9N2)، تنها ویروس آنفلوآنزایی است که در حال حاضر واکسیناسیون علیه آن در مزارع پرورش مرغ گوشتی انجام می شود. گزارش های جدید از سراسر دنیا حاکی از آن است که ویروس بیماری نیوکاسل ژنوتیپ VII تبدیل به سویه غالب و در حال گردش در مزارع طیور شده است. طبق مطالعات سال های اخیر گزارش شده است که این ژنوتیپ مسئول پانزوتیک های چهارم و پنجم بیماری نیوکاسل بوده است. امروزه به طور معمول در آزمایشگاه ها به منظور انجام آزمون HI برای ارزیابی تیترهای آنتی بادی ناشی از واکسیناسیون با ویروس بیماری نیوکاسل، آنتی ژن استخراج شده از ژنوتیپ I مورد استفاده قرار می گیرد. این تفاوت ژنوتیپی بین آنتی ژن مورد استفاده در تست با ژنوتیپ ویروس در حال گردش، سبب ایجاد اختلاف در تفسیر نتایج تست HI می شود. مطالعه حاضر در جهت بررسی و ارزیابی تفاوت تیترهای آنتی بادی ناشی از واکسیناسیون جوجه های گوشتی با واکسن های کشته بیماری نیوکاسل ژنوتیپ VII با استفاده از آنتی ژن هترولوگ (G I) و همولوگ (G VII) در آزمایشگاه های تشخیصی انجام گرفته است. در این مطالعه همچنین به بررسی مقایسه ای میانگین تیترهای آنتی بادی ایجاد شده علیه NDV و ویروس آنفلوآنزا ناشی از تزریق ۵ نوع مختلف از واکسن کشته دوگانه نیوکاسل (G VII) و آنفلوآنزای H9N2 در جوجه های گوشتی، پرداخته شده است. در این مطالعه تعداد ۴۲۰ جوجه گوشتی یک روزه تهیه گردید و جوجه ها در هفت گروه و دو زیرگروه طبقه بندی شدند. تزریق واکسن ها در دو بازه زمانی یک روزگی و هفت روزگی انجام گرفت. خون گیری و اخذ نمونه های سرم به صورت

هفتگی انجام شد تیتراهای سرمی ناشی از واکسن های مصرفی با هر دو آنتی ژن همولوگ و هترولوگ ویروس بیماری نیوکاسل و همچنین آنتی ژن ویروس آنفلوآنزا H9N2، توسط آزمون HI صورت گرفت. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که در صورت انجام آزمون HI با استفاده از آنتی ژن معمول GI و به صورت هترولوگ با سویه واکسن (G VII) تزریق شده، تیتراهای آنتی بادی علیه ویروس نیوکاسل تقریباً ۲ لوگ (Log2) کمتر از تیتراهای اندازه گیری شده با آنتی ژن همولوگ (G VII) خواهد بود، که این موضوع برای ارزیابی سطح ایمنی گله می‌تواند تاثیر گذار باشد. همچنین نتایج دیگری که از مطالعه حاضر بدست آمدند حاکی از این بودند که تزریق دو برابر دز واکسن نسبت به تزریق یک دز واکسن و همچنین تزریق اولین دز واکسن کشته در سن هفت روزگی نسبت به تزریق واکسن در سن یک روزگی، در هر دو بیماری نیوکاسل و آنفلوآنزا باعث تولید آنتی بادی بیشتر می‌شود. در مقایسه میانگین تیتراهای آنتی بادی واکسن‌های مختلف با یکدیگر، طبق نتایج به دست آمده بالاترین میزان آنتی بادی تولید شده علیه ژنوتیپ VII ویروس بیماری نیوکاسل و ویروس آنفلوآنزای H9N2 مربوط به واکسن نیوپاسول 10^{2+} شرکت پسوک می‌باشد.

واژگان کلیدی : آنفلوآنزا (H9N2) - جوجه‌های گوشتی - نیوکاسل - واکسن کشته - NDV ژنوتیپ VII